

בס"ד יא' שבט ה'תשע"ה
 הדלקת נרות - 16:53
 צאת השבת - 17:45
 רבנו תם - 18:19
 לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 753
 @ סוף זמן "ברכת הלבנה" יום שלישי עד 5:37.
 @ ביום שלישי בערב "סעודת" ט"ו בשבט.
 יש להרבות באכילת פירות שנשתבחה בהם א"י.
 @ אין תחנון ביום רביעי.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפסידין: "ותשר דבורה" (שופטים ה')

פרשת בשלח שבת שירה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלשיני הפרשה:

← לאחר היציאה ממצרים, הולכים משה במדבר. המצרים רודפים אחרי בני ישראל ומשיגים אותם על שפת ים סוף.
 ← **קריעת ים סוף**, בני ישראל עברו בשלום בתוך הים ביבשה, והמצרים טבעו בים.
 ← **"אז ישיר משה"**, שירת הים, שיר הודיה לה'. קורות בני ישראל בדרכם מים סוף עד להר סיני.
 ← פרשת המן והשלו, שיעורים בביטחון בקב"ה.
 ← נס המים מהסלע, ומלחמת עמלק.
 ← **"ולא זחם אלקים דרך ארץ פלשתים"** (וי"ג י"ז)
 ה' לא נהג את ישראל כמנהג העולם שהשתיה מגיעה מלמעלה והאוכל מלמטה, אלא במדבר היה הפוך אוכל מלמעלה ומן, ושתייה מלמטה. (בארה של מרים)
 ← **"ויגד למלך מצרים כי ברח העם"** (וי"ד ה')
 ההבדל בין בורח להולך הוא, שההולך יש בדעתו להגיע למקום מסוים, ואילו הבורח מעוניין להתרחק ממקום הימצאו גם כשאינו יודע לאן יגיע. כאן עשה ה' בכונה והוליד את ישראל במדבר בלי לדעת לאן הם הולכים. לכן חשב פרעה כי ברח העם, ואין כוונתם אלא להתרחק ממצרים, ואין פניהם למקום מסוים. (וי"ד נ"ז)
 ← **"ובני ישראל הלכו בתוך הים ביבשה"** (וי"ד כ"ב)
"בתוך הים ביבשה" - ולהלן בפסוק כ"ט נאמר: "ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימנם ומשמאלם". הגר"א פירש בצורה נפלאה פסוקים אלו. בתוך הים ביבשה - לאלה מבני ישראל שנכנסו לים ואחר כך נעשה להם יבשה, כתוב חומה עם וא"ו, דהיינו שהמים נעשו להם חומה ומגן. ואילו בפסוק כ"ט נאמר: ביבשה בתוך הים. היינו, לאלה שלא נכנסו אלא כשנעשה להם ליבשה, אזי המים להם חמה בלי וא"ו. כלומר, היה פעם עליהם וזה מדויק ונפלא.
 ← **"והמים להם חומה"**
 פעם אחת כתוב חומה מלא עם ו' ופעם שניה כתוב חמה בלי וי"ו מלשון חמה וכעס, שאומרים חז"ל ששבט דן העבירו פסל מיכה ובגלל זה כתוב חמה.
 ← **"אז ישיר"**
 אומר בעל הטורים ישיר ר"ת י' שיר, שיש 10 שירים: שירת הים, שירת הבאר, שירת האזינו, שירת יהושע, שירת דבורה, חנה, דוד, שלמה, חזקיה, ושירה לעתיד לבוא בב"א, ולכן לא כתוב אז שר רק ישיר, כי לעתיד לבוא אנחנו עוד פעם נשיר בב"א.

← **"ה' ילחם לכם ואתם תהרישו"** (יד, יד)
 הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן זי"ע היה אומר: אמנם ה' הוא הנותן לחם לכל בשר (ילחם מלשון לחם), אולם ואתם תחרישו! עליכם לעשות השתדלות, לעבוד ולחרוש.
 ← **"ויבריה אפיך זלרמו מים"** (ט"ו ח')
 פעמיים כתוב בתורה אפיך עם יו"ד לאחר הפ"ה. האחד בפסוק זה, והשני בפרשת בראשית: בזיעת אפיך תאכל לחם. מכאן רמז למה שאמרו חז"ל: קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף. (תולדות האדם)
 ← **"כי יד על כס יד..."**
 רמז לפורים: "כ"י ר"ת כל ישראל, יו"ד" קורים מגילה **ב"ד**, "על כס" בירושלים, שהוא כסא ה', "י-ה" קורין **בט"ו**, "אמחה" בגימטריא 54, יש 54 פעמים המן במגילת אסתר. "מחה אמחה" בגימטריא זה המן. (בעל הטורים).
 ← **"ערב וידעתם כי ה' הוציא אתכם מארץ מצרים"**
 בזמן שאדם מצליח, עליו לדעת שלא כוחו ועוצם ידו עשו לו את החיל הזה, אלא שמאת ה' הייתה לו זאת, ובוקר וראיתם את כבוד ה'. בזמן שהאדם נמצא בשפל המדרגה, אל לו להתייאש, אלא לקוו לה' שיעזור לו, "ערב וידעתם כי ה'". בשעה שנטו אצלכם צללי ערב ומצבכם רע, וידעתם כי ה' הוציא אתכם מארץ מצרים, והוא יעזור לכם גם כעת. כאשר שמש ההצלחה מאירה לכם, ויראתם את כבוד ה' ותדעו שהכל ממנו. (ילקוט הגרשוני)
 ← **"כי אזי ה' רפאך"**
 עצם ההכרה כי "אני ה' רופאך" - היא הרפואה לכל המחלות.

פינת הניבים והפתגמים

"שער שאינו פתוח לצדקה, פתוח לרופא"
 אדם שידו פתוחה והוא חש בלבו את מצוקתם של העניים ושל החולים וההדוים - "מחוסן" במידה ידועה מפני בואן של צרות ומחלות לגבול נחלתו. זכות המצוה מגינה עליו, ומשמים חופפים עליו מפני פגעים בלתי רצויים. לעומתו, מי שידו קפוצה ודלת ביתו חסומה בפני דלים ורשים, עלולות חס ושלוש צרות שונות לפקוד את ביתו. אותה הגנה המושגת ע"י קיום מצות הצדקה, נעדרת מביתו. ה' נוהג עם האדם בהנהגה המכונה "מידה כנגד מידה". מי שמטיב - מטיבים עמו ומשפיעים עליו שפע טובה מאוצרות האין סוף שמפתחותיהם מסורים בידי של בורא העולם ומנהיגו.

הסירו מכשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

"פוליטיקה" על שפת ים סוף

לאחר שיצאו בני ישראל ממצרים, הם מוקפים מכל עבר במדבר, בים באויבים. מובא במדרש, שבשעה קשה זו התפלגו היהודים לארבע קבוצות. נכנה אותן: הלוחמים, הדיפלומטים, המשלימים והמיואשים.

הלוחמים אמרו: אמנם המצרים חזקים מאיתנו, אך עלינו להלחם בהם ולמות מות גיבורים. או חירות - או מוות!

הדיפלומטים הצהירו: עלינו להרים קול ולעורר את דעת הקהל העולמית. לפנות אל מצפון האומות ולהפעיל את כל הצינורות הדיפלומטיים להניא את המצרים מלבצע את זממם.

המשלימים ביקשו: כיוון שהם חזקים מאיתנו, עלינו להכנע להם, לשוב למצרים ולהשתעבד שוב תחת ידם.

המתייאשים החליטו שאין תקווה ומוטב להעדיף את המוות על פני נפילה בידי האויב שיפעיל עליהם עינויים קשים ממוות. המסקנה היתה: ניפול לים.

כולם התאספו סביב משה, מנהיג העם. כל קבוצה ניסתה לשכנע את משה בצדקת דרכה. משה ענה להם: **"התייצבו וראו את ישועת ה' אשר יעשה לכם היום (אל תפלו ליאוש), כי כאשר איתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם (לכן, אין דרך חזרה למצרים). ה' ילחם לכם (אין צורך בנשק ובלוחמה אישית), ואתם תחרישון" (אין צורך במחאות דיפלומטיות)**

"בניד כשחילי זחיים" - חינוך

חינוך נכון לט"ו בשבט

קיימת הקבלה בין עבודת הנטיעה והטיפול בצומח לבין העבודה החינוכית. כשם שמערכת הטיפול באילן דורשת מבט לטווח רחוק, באותה מידה ובכפל כפליים, אמורים דברים אלו בנוגע למערכות החינוך. אל לו למחנך לצפות לתוצאות מיידיות. עליו להשקיע כוחות ומאמצים תוך אמונה עמוקה שיש שחר לפעולתו וכל מאמץ בתחום זה עתיד להניב פרי בעתיד.

דברים שהם נכונים בתחום הצומח, נכונים גם במישור האנושי. גם בתחום הגופני אדם זקוק לתזונה מתאימה, לשמירה ולמעקב צמוד כדי שיתפתח, והלילה לא יחלה או יוזק. על אחת כמה וכמה שהדברים נכונים במישור הרוחני. זהו סוד החינוך בו שמה היהדות דגש כה רב. האדם, כעץ השדה, לא יוכל להפיק פירות טובים באם לא יושג ולא יטופל כראוי.

שתילים רכים זקוקים, לפחות בשלבי התפתחותם הראשונים, לתמיכה, למוט תומך שיכוון את גדילתם. אם תחסר לנטיעה הרכה תמיכה מתאימה, היא עלולה להתפתח בכיוון בלתי רצוי. כך גם האדם! הוריו ומוריו חייבים לשמש לו כמשענת.

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לשיעור ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים שיעור רביעי, בחסות "בית הלחם"

רפואה שלימה

לפריחה ג'וזף בת רבקה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושסי"ה גידיה. שתחזור לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

ברכה והצלחה

לאברהם ושלומית סוטיאן הי"ו שזכות המצווה לזיכוי הרבים, תעמוד להם ויתברכו בשפע קודש, בריאות ופרנסה טובה לשנים רבות.

מרכות ואיחולים לפסיים

לחן ורדה יעקוביאן להולדת הבן יהיר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך במילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, וברכה לדוד ושרה יעקוביאן ולאחריו ויוחנה אליאטי

כל הישועות והברכות

למרדכי ידינה אלעזר הי"ו שתרמו לשיעור הרביעי בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם ויתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם מתוך אושר ופרנסה טובה והצלחה לכל ילדיהם וזיווג הגון לאלעד בן דינה הי"ו להבדיל לע"נ סולטנה בת יוסף ז"ל

כל הישועות והברכות

לד"ר יהודה יצחק-פור הי"ו שתרמו לשיעור הרביעי בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם ויתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם מתוך אושר ופרנסה טובה והצלחה למשפחתם. וזיווג הגון לכל ילדיהם. להבדיל לע"נ שולמית בת עזרא ז"ל

ברכות מאליפות לידונו

אשר דמארי הי"ו שזכות המצווה והסיוע לזיכוי הרבים, תעמוד לו שיזכה לזיווג הגון משרוש נשמתו ויתברך בשפע קודש, בריאות ופרנסה טובה ולרפואת ר' שלום בן מורי יחיא הי"ו שירוה נחת מיוצאי חלציו.

ברכה והצלחה

לשכלמה ומלכה זני הי"ו שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות. והצלחה לאברהם והילה זנו הי"ו שיזכו לזרע קודש בר קיימא. וברכה והצלחה לארז וסטפני זנו הי"ו

מרכות ואיחולים לפסיים

איהי ורדה בית-אריה הי"ו להולדת התאומות מנב"ת יה"ר שתגדלנה כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתן ותצלחנה בכל דרכיהן. וברכה והצלחה לאמיר ובורה אהרון הי"ו ליוצא אפרת בית-אריה הי"ו שיורו נחת מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

לע"נ הצנועה והענוה שולמית יצחק-פור בת עזרא ונובר ז"ל ביום ראשון יב' שבט פקידת שנתה. 16:00 עליה לבית העלמין. 16:45 מנחה, דברי תורה, ברכות וערבית בבית הכנסת "מרדכי הצדיק"

מרכות ואיחולים לפסיים

רפי ומירב בוקרה הי"ו בהגיע ג'ל נ"י למצוות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה. שיתברך ברוחניות בגשמיות ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לחופה ולמעשים טובים, שתרוו נחת מיוצאי חלציהם.

למשפחת שלום היקרה

צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם במות הצנועה הצדקת יפה שלום (ישראל) בת חנה ז"ל שנפטרה השבוע ו' שבט נשגר תנחומינו למשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

לע"נ הצנועה והענוה

שולמית יצחק-פור בת עזרא ונובר ז"ל ביום ראשון יב' שבט פקידת שנתה. 16:00 עליה לבית העלמין. 16:45 מנחה, דברי תורה, ברכות וערבית בבית הכנסת "מרדכי הצדיק"

לע"נ הצדיק והצנוע

שלום גוזלן בן רחל ז"ל השבוע פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו לע"נ הצנועה והענוה שירין בת שמואל ז"ל ביום שלישי אזכרה בביכ"נ "עזרא הסופר" שתמליץ טוב בעד משה ושושנה דורון ילדיהם וכל משפחתם

לע"נ הצנועה והענוה

סולטנה באבאי ז"ל בת יוסף ושמחה ז"ל ביום שלישי יד' שבט פקידת שנתה. יהי רצון שתמליץ טוב בעד כל ילדיה, נכדיה וניניה. ולזיווג הגון לאלעד בן דינה הי"ו

שבת שלום זמבודק

בריאות והחלמה איתנה :

גולשן באבאי בת מרים מנב"ת אילן רפאל פרץ בן אנט הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נעה באבאי בת מיכל מנב"ת זליכה גמזו בת חנה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת איילה גואטה בת ציפורה מנב"ת	משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו בנהור (בני) חי בן אירן הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יצחק-חי כהנזדה בן פרידה הי"ו הגנזרי אברהם בן חאנוס הי"ו באבאי באבאי בן מורווי הי"ו
--	---

ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות ומנהגי ט"ו בשבט

א. יום ט"ו בשבט הוא ראש השנה לאילנות, ואסור להתענות ביום ט"ו בשבט, כמו כן אין אומרים תחנונים ונפילת אפים בט"ו בשבט.

ב. יש נוהגים לעשות למוד בליל ט"ו בשבט שלומדים משניות או זוהר שמדברים מעניין הפירות ואחר כך מברכים על הפירות. ומ"מ יש ללמוד "בהבנה" ככל האפשר, ובפרט יש ללמוד בהלכות השייכות לדיני ט"ו בשבט בענייני ערלה ותרומות ומעשרות.

ג. נוהגים להרבות באכילת מיני פירות של אילנות בליל ט"ו בשבט, להראות בזה שהוא ראש השנה לאילנות, ולברך עליהם ברכות הראויות להם.

ד. לכתחילה אין להביא הפירות לאחר ברכת המזון, כדי להרוויח ברכה אחרונה, שיש מקפידים על זה משום גורם ברכה שאינה צריכה, וראוי לחוש לדבריהם, ורק אם טעו והניחום לאחר ברכת המזון על ידי שכחה וכיוצא, מותר להביאם ויברך לפנייהם ולאחריהם כהלכה ובשבת מותר.

ה. פירות שנשתבחה בהם ארץ ישראל הם שבעה מינים ופירות שבעת המינים, קודמים לברכה לכל שאר מיני פירות העץ, ואפילו חביב עליו מין פרי אחר, יש להקדים את פירות שבעת המינים, וכל הקודם בפסוק שבעת המינים עצמם, קודם לברכה, ותמרים קודמים כי התמרים "שני" לארץ אחרון שבפסוק, והגפן "שלישי" לארץ הראשון.

ו. יש אומרים שהיין קודם לתמרים, כיון שהיין דבר חשוב הוא שקובע ברכה לעצמו בברכת "בורא פרי הגפן" ויש חולקים ואומרים שאין קדימה ליין על תמרים אלא התמרים קודמים ליין, וכן המנהג, ולכל הדעות מעשה קדמה דהיינו תבשיל מחמשת מיני דגן קודמים ליין.

ז. ברכת המוציא קודמת לכל דבר, ולאחר מכן ברכת "בורא מיני מזונות", ופת חטים קודם לפת שעורים, ואחריהם זית, ואחריו תמרים, ואחר כך ענבים, תאנים, רימונים ואחריהם שאר מיני פירות העץ, וברכה אחת שמברך "בורא פרי העץ" פוסרת כל מיני העץ שלפניו, ואפילו אינם לפניו אם יש בדעתו עליהם וכיוון לפוטרים, יצא ואין צריך לחזור ולברך.

ח. הנוהגים לאכול בט"ו בשבט אתרוג מרוקח בסוכה, אין להם לברך עליו ברכת שהחיינו, מפני שכבר בירכו שהחיינו ביו"ט הראשון של סוכות בנטילת הלולב, ובזה נפטר האתרוג גם מברכת שהחיינו של האכילה.

ט. יש להיזהר מאכילת פירות שמצוי בהם תולעים (תאנים) שלא לברך עליהם אלא עד שיפתחם ויבדקם היטב ויפתחם דוקא לפני הברכה ולא לאחר הברכה, שלא ישהה בין הברכה לאכילה, ועוד סיבה שיתכן שהפרי התליע וברכתו תהיה לבטלה ולכן יבדוק לפני הברכה, וכן יש להיזהר כשפותח הפרי לראות אם יש בו תולעים, יחזור ויסגור אותו אם אפשר כדי שהפרי יראה שלם בשעת הברכה.

י. עיקר השגת האדם אל רוח הקודש תלויה ע"י כוונתו וזהירותו בכל ברכות הנהנין, וע"י הברכות שעליהם הנאמרות בכוונה הוא מסיר מהם את הקליפות ומזכך את החומר שלו ונעשה זך ומוכן לקבל קדושה.

"מכל מלמד" השכלת...

כח הדיבור - פרשת בשלה

מגלה פרעה שעם ישראל אינו מתכוון לחזור ומחליט לרדוף. "ויאסר את רכבו ויקח שש מאות רכב...". שואל רש"י מהיכן היו הבהמות הללו. אם משל המצרים, הרי נאמר "וימת כל מקנה מצרים" ואם משל ישראל נאמר "גם מקננו ילך עמנו", אלא באו מהינא את דבר השם. איפה היראה? היה רבי שמעון אומר: "פֶּשֶׁר שבמצרים הרג, טוב שבנחשים רצץ את מוחו, שמעשיהם אינם שלמים לכן שילמו על כך בים שנאמר "סוס ורכבו רמה בים". סוס למה נהרג? מפני שסייע ביד המצרי. לכן בלשון הרע שלשה נענשים, כשאדם מקשיב ללשון הרע הרי זה מסייע בידו... "והנה מצרים נוסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה'... ידוע ששערי דמעה לא ננעלו, החלו לבכות. "לסע אחריהם וירא מאד"="ס"ת דומע העם. פעמים שצעקה ותפילה לא מספיקים, ומצרים ממשיכים להתקרב. לחץ מתחיל "ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר..." והחל פרעה לבלבל את ישראל. במצרים לקחתנו למות במדבר מה="ר"ת מבלבל. ידוע במדרש שנחלקו לכמה כתות. אלה אומרים נכנע, אלה אומרים נכנס לים וחלק מתפללים. אומר ה' יתברך למשה: "דבר אליהם ויסעו". פעמים שצריך צעד כגודל הבטחון כך ההצלחה. ה' ילחם לכם ואתם תחרישון="ר"ת תלוי במעשיכם, כך גם בחיים. "הרם את מטך ונטה"="ר"ת אומה. דהיינו תוביל את העם. "ויבואו בתוך הים ביבשה" וחששו עד שבא נחשון בן עמינדב... "ויסע מלאך האלוהים" אומר רש"י שהיו ישראל נתונים בדין באותה שעה, אם להציל או להתאבד עם המצרים והמשיך עם ישראל באמונתו לתוך הים. "ויאר" אומר רש"י עמוד האש את הלילה והלך לפנייהם כדרכו. "ויאר" אותיות ראוי עם ישראל לאור והחשך של ערפל לצד מצרים. "ולא קרב זה אל זה" כך צריך להתנהג עם ישראל עם אומות העולם ולשמור על יהדותו. "ויבואו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימנם ומשמאלם". פעם חומה ופעם חמה דהיינו מידת הדין. כך בכח הדיבור. אם תשתמש נכון זה חומה, שפתיים ושניינים ואם תקלקל אז חמה. "ויאמר מצרים אנוסה מפני בני ישראל". אנוסה אותיות האסון, רק עכשיו מתחילים להבין את גודל האסון אליו נכנסו. "ויאר ישראל את מצרים"="ר"ת איום, דהיינו נגמר האיום ראו את הגופות נפלטות על שפת הים. "ויאמינו בה" ובמשה עבדו" ואמרו שירה. "ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם, על כן קרא שמה מרה". הפסוק רומז לחייו של האדם, כאשר בא למקום שאין בו תורה אז הכל רע ומר. לעתיד לבוא ישאלו כל אדם, מרתה אותיות הרמת את עצמך וניסית להתחזק? אל תקרי מרים אלא מרים. רמה אותיות הרם. ולא יבואו בטרוניות לעולם, לאשה או סתם להיות נרגן. בפסוק רמוז איך לצאת ממצבים כאלה בחיים. על ידי תפילה. "על כן"="עריבת. "קרא שמה"="קריאת שמע. שמה="שחירת. מרה="מנחה. ואם נעשה זאת ימתקו המים. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

" ואבותינו סיפרו לנו "

בזכות מצוות הצדקה

לחבריי בעבודה חשבתי לעצמי. איך אסביר להם שבזכות שני שקלים בלבד- זכיתי באושר פנימי ששווה יותר מכל ההון שבעולם!!

כנראה שלא אוכל להסביר, חשבתי לעצמי, אבל מכל מקום, כדאי שאעלה את התפילה בעלון כדי שכולם יזכו אולי יש עוד מישהו בעולם שהיא תעזור לו, רק בשביל איזה סיכוי קטן, זה שווה לי את כל המאמץ.

"מלך מלכי המלכים הקב"ה, אדון עולם, ריבונו של עולם, תודה... תודה שאני עומד/ת כאן ומודה".

וכל מה שאומר יהיה כאין וכאפס לעומת מה שאני באמת צריך/ה להודות לך. הרי הכל אני צריך/ה להודות לך. כי הכל ממך, הכל נתת לי. בחן, בחסד וברחמים.

תודה על כל הדברים בעולם. תודה על רוב רבי רבבות פעמים שעזרת לי, תמכת בי, הושעת אותי, שימחת אותי, ריפאת, שמרת ועודדת אותי, תודה שאתה תמיד איתי.

תודה שאתה נותן לי כוח לעשות מצוות, כוח לעשות מעשים טובים, כוח להתפלל. תודה על כל הפעמים שעזרת לי ולא ידעתי להגיד תודה.

תודה על כל החסדים, שאתה עושה עימי, בכל רגע ורגע. **תודה** על כל נשימה ונשימה שאני נושם/ת. ותודה לך מלך מלכי המלכים, גם על כל הדברים שאין לי.

תודה שקשה לי לפעמים, תודה שקצת עצוב לי לפעמים, כי הכל לטובתי. ואפילו אם לא תמיד ראיתי שזה לטובתי, עמוק בלב אני יודעת/ת שכל מה שמגיע לי ממך, הדבר הטוב ביותר עבורי, והוא נעשה במיוחד עבורי.

ותודה שלפעמים קשה לי. כי רק כך אני יודעת/ת להעריך את הטוב. רק אחרי שנמצאים בחושך, אפשר להעריך את האור. תודה על כל דבר הכי קטן שיש לי, כי את הכול אתה נתת לי, ולא אף אחד אחר. תודה שאתה תמיד שומע את התפילות שלי.

בורא עולם, אני מבקש/ת סליחה מעמקי לבי אם היו פעמים שלא הערכת את מה שנתת לי, ובמקום לומר לך תודה רק התלוננת. אגב אל תרחק ממני לעולם.

האומר תחינה זו מהלב, הופך מידת דין לרחמים ויזכה לראות ניסים גלויים מבורא עולמים. התפילה נכתבה לנדל ולרומם את שמו יתברך, מצווה גדולה להפיץ.

סגולה לפרנסה = פרשת המן

מסביר משה על המן (שמות ט"ז): "הוא הלחם אשר נתן ה' לכם לאכלה". ובעקבות בקשת משה מהעם ללקט "איש כפי אכלו" מעידה תורה (שם פס' י"ז): "ויעשו כן בני ישראל, וילקטו המרבה והממעט". מסביר רש"י: "יש שלקטו הרבה, ויש שלקטו מעט, וכשבאו לביתם ומדדו בעומר איש איש מה שלקטו, ומצאו שהמרבה ללקוט לא העדיף על עומר לגולגולת אשר באהלו, והממעט ללקוט לא מצא חסר מעומר לגולגולת, וזהו נס גדול שנעשה בו".

"מרבה"=247. "ממעט"=169. ההפרש=78. "לחם"=78. **נס גדול נעשה בלחם שירד להם משמים.**

כאשר רואים בני ישראל את הלחם שירד להם מהשמים הם אומרים (שמות ט"ז ט"ו): "מן הוא", ומסבירה התורה "כי לא ידעו מה הוא". ומשה מסביר להם, שעל כל אחד מישראל לקחת (שם פס' ט"ז): "עמר לגלגלת". וכמה הוא העמר. מסבירה התורה (שם פס' ל"ו): "והעמר, עשרית האיפה הוא". מכפלת אותיות המילה "האיפה" $5 \times 10 \times 10 \times 80 = 20,000$. עשירית מזה, עשירית האיפה, שווה 2,000. מכפלת אותיות המילה "מן" 50×40 שווה 2,000. המן שבני ישראל לקטו היה עשירית האיפה.

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים, אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-7743834

היה זה יום קיץ חם במיוחד, אני יושב במשרד, עמיתי לעבודה לצדי, המזגן פועל בכל הכוח. בפנים נעים, בחוץ לוהט, מי יעז לצאת ביום כזה מן המזגן, אני חושב לעצמי. לפתע מגיחה מן הדלת איזו גברת. טוב, אני אומר, עדיין יש מי שמעז להסתובב בחוץ. "אולי תרצו לתת צדקה" היא אומרת. מחשבה מהירה עוברת בי, אוי למסכנה הזו, לאן נכנסה, הרי עמיתי לעבודה "נהנים" להתעלל באנשים כמוהם, מפצירים בהם שילכו לעבוד ויפסיקו "להטריד" את הבריות, ומילא, אם היה לי כסף לתת לה, זה היה שווה, אבל כבר חודשים אני מסתובב בלי שקל בארנק, רק כספומט למקרה חירום, מין נוהל כזה, כדי לחסוך בהוצאות. "כבר הפכתם את זה למקצוע", נשמע קול זועם מצד ימין. בטח זו רק ההתחלה אני חושב לעצמי, מתי יבוא קול דומה גם משמאל, ומלפנים, ומאחור. "הקב"ה שלח אותי לזכות אתכם במצווה" אמרה בבטחון, "אם תתנו אותם תזכו, בטח שלא תפסידו מזה". מכאן התפתח דין ודברים שלא ממש הקשבתי לו, רק הייתי שקוע במחשבה מה עלי לעשות כדי למנוע מאותה גברת מסכנה את עגמת הנפש הזו. תוך כדי הרהור מתמשך- פתאום נזכרתי, הלא רק בבוקר קיבלתי שני שקלים עודף מהמקווה, זה ממש יום המזל שלה חשבתי לעצמי. מיד שלחתי יד ארוכה אל תוך התיק ושלפתי את המטבע המיוחל. באותו רגע נשמע קול נוסף קורא "גברת, תצאי מכאן". הבנתי שזה הזמן לפעול לפני שייהיה מאוחר מדי. אם לא עכשיו אימתי? מיד הושטתי את ידי ונתתי את המטבע בשמחה רבה. אמנם זה רק שני שקלים, אבל זה באמת כל מה שיש לי. קיוויתי שזה יוריד קצת את מפלס ההשפלה של אותה גברת. "אתם רואים, הנה יש כאן מי שרוצה לתת" אמרה בסיפוק, ומסרה לי איזה ברוך קטן עם איזו תפילה והלכה לה לדרכה.

לקוח אחד שהיה במקום אמר לי "אני, כשאני לא נותן, המצפון שלי נוקף". אמרתי לו, "אנחנו מוכרחים לתת, אפילו משהו מועט". אמר לי "אבל יש כאלה לא אמיתיים, שעושים כאילו". אמרתי לו "אנחנו לא יודעים מי עומד מולנו, אולי הוא אמיתי, רק לאחרונה שמעתי על אשה שבעלה נהרג בתאונה ונשארה עם שבעה ילדים, מה תעשה המסכנה? איך תלך לעבוד?". מיד נשמע קול מצד ימין "אבל הם הפכו את זה למקצוע"- אמרתי לו "אז תתן משהו מועט, שני שקלים לא יעשו אותך עשיר או עני, אבל אולי בשביל מי שעומד מולך הם שווים עולם ומלואו?".

באותו רגע ממש החלטתי שאני קורא את התפילה שקיבלתי ממנה. הרי אם הקב"ה דאג שאקבל אותה- בודאי יש לי צורך בזה. השתדלתי להתרכז והתחלתי לקרוא בנעימות, מילה ועוד מילה, שורה אחר שורה. והנה תוך כדי קריאה, הרגשתי לפתע תחושה נפלאה. תחושה של רוגע. שלווה. התפילה הזו, יש בה משהו מיוחד. מן מתיקות כזו. אור גדול גנוז בה. חיות של ממש. והחיות הזאת, היא נכנסת בנפש ומרווה אותה, כמים קרים לנפש עייפה. אני מודה, עד אותו רגע היה לי יום חשך במיוחד. מאורעות הבוקר שעברו עלי היו בלתי נסבלים. אך התפילה הזו, היא שינתה את הכל. ברגע אחד היא הפכה את הכל לטובה. בתוך שניות עליתי ממצב של עצבות וייאוש- למצב של שמחה גדולה. תחושת סיפוק הציפה אותי, תחושה שרק התקרבות לקב"ה יכולה לתת. איך אסביר את זה